

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

א' מני אלף (שזה בחי' הת"ח הצדיק, כמ"ש (מלאכי ב, ז) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו, כי מלאך ה' צבאות הוא) להגיד לאדם ישרו, ויחוננו ויאומר פדעוהו מדרת שחת מצאתי כופר. וכן קבריהם ומיתתן מכפרת, כמ"ש חז"ל (סוטה יד, א) משה נקבר אצל בית פעור, לכפר על מעשה פעור. ואמרו (מ"ק כח, א) מה פרה אדומה מכפרת - אף מיתתן של צדיקים מכפרת, מה בגדי כהונה מכפרים, אף מיתתן של צדיקים. ואמרו (יומא מב, א) ההוא יומא נח נפשיה דרביא בר קיסי, ואנחי בה סימנא "רבי בר קיסי מכפר כשעיר

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר כי תשא לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"כי תשא... ונתנו איש כופר נפשו" (שמות ל, יב).

ימי שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורות שמונים שנה, ורהבם עמל ועון, כי גז חיש ונעופה (תהלים ז, י). והלואי תהא יציאתנו כביאתנו (ע' אבות דרבי נתן לט, א). אבל האדם טיפש וחסר דעה, מרצונו, ובנערותו מתלכלך בכמה אופנים בחטאות נעורים החמורים, ואח"כ

המשתלח". ואמרו (מכות יא, ב) מידי גלות מכפרא? מיתת כהן הוא דמכפרא. ואמרו (ויק"ו כ) כשם שיהיה"כ מכפר, כך מיתתן של צדיקים מכפרת. ואמרו (תנחומא אחרי ז) כשם שאפר הפרה מכפר, אף מיתת מרים מכפרת. וכן ארץ ישראל מכפרת וכמ"ש (דברים לב, ג) וכפר אדמתו עמו. ואמרו (יל"ש האזינו שלג) כל היושב בארץ ישראל - ארץ ישראל מכפרת עליו. ויש עוד תיקונים ידועים כלימוד קדשים ואמירת פ' הקרבנות, וכו', וכל מה שנוכל לעשות ובכוחינו לעשות, ברחמיו נעשה.

נמשך אחר הגאווה והתאוה והממון, ונכשל במה שנכשל, וככה חולפים הימים והשנים. וכשחושב על התכלית באיך אנפין ניעול קמי מלכא, ושאינו לנו מיום הדין, ואוי לנו מיום התוכחה, ובן אדם מה לך נדרם. ומתחיל לחשוב ולהתבונן איך ימיו עברו בחושך, ובחסור מעש דקדושה, ומאיךך בריבוי פגמים עוונות ופשעים, וכשמבין מצבו

העגום בודאי יעשה כל מה שביכולתו למצוא הצלה וכפרה על מעשיו, וכמ"ש (איוב ב, ד) עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו, כי (תהלים פט, מט) מי גבר יחיה ולא יראה מות, ימלט נפשו מיד שאול סלה. וזה בחי' "ונתנו איש כופר נפשו". כי כל אחד צריך "כופר נפשו", כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב - ולא יחטא (קהלת ז, כ), וע"ע מלכיס"א (ח, מו), ודבתי"ב (ו, לו). ומשמע שכופר נפש מועיל, וכן ממה דכתיב (כמדבר לה, לא) ולא תקחו כופר לנפש רוצח - משמע שחוץ ממנו מועיל כופר נפש. וזה בחי' (משלי יג, ח) כופר נפש איש עשור. ותפילה כנה וזכה והכנעה לפני ה' בודאי מועילה בבחי' (תהלים סה, ג"ד) שומע תפילה, עדיך כל בשר יבואו, דברי עוונות גברו מני, פשעינו אתה תכפרם, ובודאי שמדובר בתפילה עם תשובה שלימה, שכל זה הוא בחינת "ותשובה ותפילה וצדקה - מעבירים את רוע הגזירה" (תפילת ימים

רֵיחַ נִיחֹחַ

וַיְדוּעַ הוּא, כִּי מִי שֶׁמִּקְבֵּל תַּעֲנוּג מֵאַחַר נִקְרָא נִוְקָא. רוּצָה לֹמַר לְנִפְחָה. וְנִמְצָא בְּשֵׁשׁ הַיְתָרְךָ מִקְבֵּל תַּעֲנוּג מִיִּשְׂרָאֵל מִתְּפִלָּתוֹ, כִּכְיֹבֹל נַעֲשֶׂה נִוְקָא לְנִפְי יִשְׂרָאֵל. וְזֶהוּ שְׂפָתוֹב (בְּמִדְבַר כ"ח):

"אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לָהּ", כִּי עַל יְדֵי רֵיחַ הַנִּיחֹחַ שֶׁמִּקְבֵּל הַשֵּׁם יְתָרְךָ מִתְּפִלּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, נַעֲשֶׂה בְּסוּד אִשָּׁה. "וְנִקְבָה תְּסוּבָב נָבֵר" (יְרֵמְיָה ל"א), אִם בֶּן מַהֲפָנִימִיּוֹת נַעֲשֶׂה חִיצוֹנִיּוֹת (וְעַזּוֹ לְעֵיל בְּהַתְּרָה אֹדֵר הַנְּנוּי (סִימָן ט"ו), שֵׁם מְבָאָר גַּם בֶּן עֲזַרְיָה וְחָ).

וְזֶהוּ פְרוּשׁ הַפְּסוּק, כִּי תַעֲבֹר בְּמִים, וְתַעֲבֹר, מִלְּשׁוֹן הַתְּנַלּוֹת, בְּמַה שְׂפָתוֹב (שְׁמוֹת י"ב): "וְעָבַר ה' לְנֶפֶשׁ אֶת מַצְרַיִם", וְתַרְגָּם אוּנְקָלוֹס: וְיִתְגַּלֵּי ה' וְכוּ'. 'וְאִין מִים אֵלָא תוֹרְחָ' (בְּבֵא קָמָא י"ז). וְהַפְּרוּשׁ הוּא, בְּשִׁתְּרָצָה שֶׁיִּתְגַּלֵּל לָךְ הַנְּסִתָּר מִתְּתוֹרָה. אַתְּךָ אֲנִי, בְּלוֹמַר, תְּרָאָה שֶׁתַּעֲשֶׂה הַכְּלִי שֶׁנִּקְרָאתָ אֲנִי בְּנִי. (ליקו"מ עג)

מדרש
והלוחות מעשה אלקים המה א"ר יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק תדיר בתורה הרי זה נזוף להקב"ה שנא' והלוחות מעשה אלהים המה חרות על הלוחות מהו חרות ר' יהודה ור' ירמיה ורבנן ר' יהודה אומר אל תקרי חרות אלא חירות מן גליות ר' נחמיה אומר חירות ממלאך המות ורבותינו אומרים חירות מן היסורין א"ר אלעזר בנו של ר' יוסי הגלילי אם יבא מלאך המות ויאמר לפני הקב"ה על חנם בראתני בעולם הוא אומר על כל אומה שבעולם השלטתי אותך חוץ מאומה זו שנתתי לה חירות הוי חרות על הלוחות וירא העם כי בושש משה מהו כי בושש באו שש שעות ולא ירד למה שהתנה עמהם למ' יום אני מביא לכם את התורה וכיון שבאו שש שעות ולא ירד משה מיד ויקהל העם על אהרן רבנן אמרי השטן מצא את ידיי אותה שעה שהיה משה נראה תלוי בין השמים והארץ והיו מראין אותו באצבע ואומר כי זה משה האיש אותה שעה עמד עליהם חור ואמר להם קציעי צואריא אין אתם נזכרים מה נסים עשה לכם הקב"ה מיד עמדו עליו והרגוהו נכנסו על אהרן שנאמר ויקהל העם על אהרן ואמרו לו כשם שעשינו לזה כך אנו עושים לך כיון שראה אהרן כך נתיירא שנאמר (שמות לב) וירא אהרן ויבן מזבח לפניו מהו מזבח מן הזבוח שלפניו. (שמות רבה מא, ז)

נוראים). וכמ"ש חז"ל (תנחומא ושלה) עכשיו אין לנו לא נביא, לא כהן, לא קרבן, מי יכפר עלינו? לא נשתייר בידינו אלא התפילה - וכן תורה מכפרת, כמ"ש חז"ל (כ"ה יח). לכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם (ש"א ב, לג) בזבח ובמנחה - אינו מתכפר, אבל מתכפר בתורה. ואמרו (ויק"ו כח, א) אם נכשל אדם בעבירה, מה יעשה ויחיה? אם היה למוד לקרות דף אחד, קורא ב' דפים. וכן הצדיקים מכפרים בכמה אופנים, כמבואר בליקוטי מוהר"ן (קמא, ד"ז) וז"ל וז"פ (משלי טו) חמת מלך מלאכי מות, ואיש חכם יכפרנה - היינו בחי' ת"ח, בחי' משה - הוא יכפר לו, כמ"ש (מיכה ז) ועובר על פשע לשארית - למי שמשים עצמו כשיריים (ר"ה יז: ז) וכו' וזוהו יש כח לת"ח לכפר כמ"ש (משלי טז, יד) ואיש חכם יכפרנו. וזה בחי' (יבמות מ, א) כהנים אוכלים ובעלים מתכפרים. וזה בחי' (איוב לג, ככ"ג) ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים. אם יש עליו מלאך מליץ

רצון לשמחה

בנעמירוב הייתה פעם חתונה של אחד מקרובי משפחת מוהרנ"ת הרחוקים, והלך מוהרנ"ת לחתונה בכדי שיתעורר על ידי זה לשמחה, פי בלא סבה זו לא היה הולך פי לא היו קרובים כל כך שילך לחתונתם, והלך רק בסבת רצון לשמחה שיהיה לו על ידי החתונה (א"ה, עין פתחה קע"ח). (שש"ק חלקים איג אות א תקעו)

ע"י נתינת שקלים ניצול מייצה"ר

מה שמבואר להדיא בספר המדות לרבינו ז"ל סוף אות צדקה שע"י נתינת שקלים ניצול מייצה"ר והיינו כנ"ל.

וזה כי תשא את ראש בני ישראל זה בחי' המשכת החכמה והמוחין שהם בחי' ראש וראשית. לפקודיהם שזה בחי' מלכות מלשון פקידה והתמנות וגם כפשוטו שהוא לשון מנין וחשבון ומספר ידוע ומבואר בזה"ק שבחי' חשבון ומספר הוא בבחי' מלכות ומחמת שזה לעומת זה יש ג"כ בחי' מלכות דסט"א בחי' עשו שרוצה להתגבר בעינו הרעה על הקדושה ח"ו שזה בחי' מה שבא עשו להלחם ביעקב עם ארבע מאות איש שזה בחי' הרע עין שלו כי רע עין גמט' ארבע מאות כידוע ומבואר כל זה.

ע"כ כשנתעורר בחי' מספר דקדושה שנמשך מבחי' מלכות דקדושה כי אין מלך בלי עם וברב עם הדרת מלך יש לחוש לעינו הרעה של עשו בחי' מלכות הרשעה סטרא דמותא שלא יתגבר כנגד הקדושה ח"ו ויוכל להיות ע"ז נגף ח"ו. ע"כ צוה הקב"ה ונתו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם ולא יהי' בהם נגף בפקוד אותם. (נחת השולחן אורח חיים סימן תרפ"ה)

התיקון הכללי

ואני אשר עוזר (תהלים נט, יז).

היינו כשבעורתך ה' אושע - אזי אשירה, זהו פשוטו. ולי נראה שבכל אופן ואני אשיר, בין תקבל תפילתי ואושע, בין לא, כי בודאי הנני סומך עליך ה' שאינך עושה שום עוול, והכל אתה עושה לטובתי הניצחית. וארנן לבוקר חסדך. יש לפרש כפשוטו שבבוקר יש יישוב הדעת, ואז ממילא מודים ומשבחים ושרים לפני ה'. ויש לפרש "בבוקר" בשעת החסדים והישועות. כי היית משגב ומשען לי, ומנוס ביום צר לי. הן בגוף הן בנפש, הן כשאני רואה ומבין שהוא כך, הן כשלא רואה ומבין - מ"מ בודאי לנשמת היית מנוס ומשגב.

(מתוך הספר "שי למורא")

אשרי הגבר אשר תיסרנו י"ה ומתורתך תלמדנו

וכשדם יודע שכל מאורעותיו הן לטובתו אזי נתקיים אצלו (ישעיה סג) בכל צרתם לא צר (באלף כתיב) כי יודע שבאמת כל הצרות אינן צרות כ"א המשכת חסדים טובים המתלבשים במה שמתלבשים, ואזי מקבל באהבה כל הבא עליו, ועל ידי זה מתגלה המלכות דקדושה וכדאיאתא בזה"ק (ר"מ צו, דף כ"ט) עול מלכות שמים, דא קבלת יסורין.

וע"כ אשרי המתחזק בעבודת ה' ובתלמוד תורה בשעת היסורין דייקא שע"ז נבנית קומת האמונה הצרופה וע"ז זוכה לשכר כפול ומכופל בעבודתו ובעמלו אשר עמל תחת השמש וכמ"ש חז"ל (אבות פ"ה) לפום צערא אגרא, וכמ"ש (אבות דרבי נתן, פ"ג) אם למדת תורה בשעת הריוח אל תשוב לך בשעת הדחק לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוח עיי"ש, וכדאיאתא בשה"ש רבה (ח, יד) ר' חייא בריא דרב אדא דיפו אמר הלומד תורה בצער נוטל אלף, שלא בצער מאתיים נוטל שכרו, ממי אתה לומד, משבטו של יששכר ומשבטו של נפתלי, שבטו של נפתלי ע"י שהיו עוסקים ולומדים בתורה בצער נטלו שכר אלף הה"ד (ד"ה א. יב) ומנפתלי שרים אל, אבל שבטו של יששכר ע"י שהיו למדין תורה שלא בצער נטלו שכר מאתיים שנה"ש (שם) ראשיהם מאתיים.

ר' יודן בשם ר' בון אמר הלומד תורה שלא במקומו נוטל שכר אלף ובמקומו נוטל שכר מאתיים עיי"ש. ואדרבא דווקא ע"י קבלת היסורין בהבנה ובאהבה התורה נקנית ונתגלית אצלו ביתר קלות וכמ"ש חז"ל (אבות פ"ו) התורה נקנית במ"ח דברים וכו'. בקבלת היסורין. ועל זה נאמר (תהלים צד) אשרי הגבר אשר תיסרנו י"ה ומתורתך תלמדנו.

(מתוך הספר "יש מאין")

פורים קטן - ליהודים היתה אורה

וזה בחי' פורים גדול ופורים קטן שעושים בשנת העיבור כי אין מעברין אלא אדר. כי אדר הוא בחי' אמת. כמ"ש רבינו ז"ל ש"א ד"ר הוא ר"ת "ראש דברך" אמת.

וע"כ עיקר הנס של פורים הי' באדר. שבו מעברין את השנה. כי סוד העיבור הוא בחי' מחיית זכר עמלק. כי עיבור שנה שהוא חיבור חמה ולבנה, שני בחי' האמת הנ"ל. ונעשה הכל אחד. כי אמת הוא אחד כנ"ל. וזה בחי' ה' אלקים אמת כנ"ל וזהו בחי' מחיית המן עמלק כי נשבע הקב"ה שאין השם שלם ואין הכסא שלם. עד שימחה זכר עמלק. כי עמלק הוא זוהמת הנחש בחי' שקר. כי עמלק כפר בעיקר. והיא פגם התפילה. והוא עיקר החשך והבלבולים המתגברים בשעת התפילה.

ועיקר התגברותו על החלושי כח שבישראל. בבחי' ויזנב בך כל הנחשלים אחריו ואתה עיף ויגע וכו' (דברים כה) היינו על אותן שתפלתן חלושה שהאמת שלהם הוא בבחי' חלון ששם רוצה להתגבר ח"ו להפוך האמת לשקר. ומסבב בשקרים שהם המחשבות זרות והבלבולים. ואינו מניח להתפלל וע"כ עיקר מפלת המן עמלק הוא ע"י תפלה. היינו כשמתגברין ומעוררין האמת על עצמו באיזה בחי' שהוא כנ"ל. שאז זוכין לראות הפתחים לצאת מן החשך מקליפת עמלק. וזוכין לצאת מאפילה לאורה. בחי' (אסתר ח) ליהודים היתה אורה הנאמר במפלת המן עמלק. (ליקו"ט ח"מ הלכות דיינים הלכה ג אות יט)

ראש בני ישראל ר"ת רבי...

שמעתי מאבי ז"ל שלדעתו הפירוש בזה, כי שזוכין לרבי הגון אזי הוא מאיר עיני המקורבין אליו על דרך (קהלת ב) החכם עיניו בראשו כי הוא באמת ראש בני ישראל, וכמו שאור העינים רק מהראש והמוח, כמו כן כשזוכין לרבי הגון שהוא ראש בני ישראל באמת אזי הוא מאיר להדור ופותח עיניהם ממש, וכמבואר גם כן במקום אחר בדבריו ז"ל אבל להיפוך חס ושלום רבי שאינו הגון, לא די שאינו מאיר עינים אדרבה הוא מחשיך עיניהם ביותר, שזה בחינת (שמואל א ב) בחשך ידמו כמבואר בפנים ועיין גם בספר הקנה שמאריך בגנות הרבי שאינו הגון, ושם נאמר רע בעיני ה' ראשי תיבות רבי וכבר צווח על זה קמאי דקמאי ונראה לעניות דעתי דרוצה לומר על דרך שכתוב בזה"ש קכ"ב ע"ב ורשעים בחשך ידמו אינן ערב רב וכו' ואתהדרן רעין על ישראל דאינן רישי עמא עליהו אתמר (איכה א) היו צריה לראש וכן בפרשת פנחס רצו: כד ערב רב אינן מעורבין בישראל מה כתיב (איכה א) היו צריה לראש וישראל בתר דמתעברי מנייהו אלין מה כתיב (במדבר כ"ו) שאו את ראש כל עדת בני ישראל.

(פרפראות לחכמה סימן קיא אות א)

מזל טוב מבני הישיבה לנישואי הר' יעקב תם

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמויות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצב"ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמות
אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה